

Clàssics, a Cracòvia

Una mostra més de l'interés pel català en les universitats europees. M. Rosa Margalef ha participat en unes jornades en diversos centres polonesos. Un interès que creix cada vegada més.

L. Casanovas

DOMENEC UMBERT

M. Rosa Margalef Meler, llicenciada en Filologia Catalana, ha estat invitada durant una setmana per l'Institut de Filologia Romànica de la Universitat de Cracòvia (Kraków) i també per l'Institut de Filologia Romànica de la Universitat de Breslau (Wrocław), per donar unes conferències sobre literatura catalana.

—*¿Com és que la Universitat de Cracòvia et convida?*

—La idea parteix de la professora de Lingüística d'aquesta Universitat, Jadwiga Konieczna-Twardzikowa, que coneixia d'un viatge que vaig fer a Polònia l'any 1980. Traductora al polonès de *Recuento*, de Luis Goytisolo, i enamorada de Barcelona, on ha vingut més d'una vegada, volia que algú d'aquí expliqués als seus alumnes el fet cultural català. Em va proposar a la seva Universitat i va ser acceptada la proposta.

—*¿Quins temes hi vas tractar?*

—A la Universitat de Cracòvia vaig fer dues conferències amb l'assistència de pràcticament tots els alumnes del Departament de Romàniques —una trentena—. Es tractava de donar una visió sintètica del panorama de la literatura en llengua catalana, des de Ramon Llull fins als nostres dies.

—*¿Allà coneixen alguna manifestació cultural contemporània nostra?*

—Sí, per exemple Raimon, el coneixen pel *Diguem no!* I també Lluís Llach, de qui un grup musical polonès molt conegut ha fet una versió de *L'estaca*, que ells han traduït per *El mur*, i que ara està prohibida.

—*¿Per quins motius anares a Breslau?*

—Aprofitant la meua estada a Cracòvia, el catedràtic de Filologia Romànica de la Universitat de Breslau, Dr. Piotr Sawicki, em convidà a parlar sobre literatura catalana en la reunió mensual d'hispanistes de la Silè-

sia, que es celebrava el 24 de maig. La sessió, que aplegà 25 hispanistes, fou absolutament sorprenent: en primer lloc per l'excel·lent atenció amb què els assistents seguiren tot el procés de la nostra història literària, interrompent sovint per aclarir dades i anotar autors i obres; en segon lloc, pel gran interès que demostraren per tot el que fes referència als Països Catalans i a la nostra llengua, interrogant-me, molt especialment, pel II Congrés Internacional de la Llengua Catalana i les seves conclusions.

—*¿Com s'explica això?*

—Doncs sí, té una explicació: el doctor Piotr Sawicki és autor d'un extens estudi sobre la incidència de la guerra civil (1936-39) en la novel·la espanyola, i entre les 350 obres que analitza, hi ha un bon nombre de novel·les catalanes (des d'*Incerta glòria*, de Joan Sales, o *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda, per exemple), i per tant és un bon coneixedor del nostre país. Per cert que *La plaça del Diamant* ha estat passada per la TV polonesa, però els que eren allí i l'havien vista es van lamentar que la donessin parlada en castellà en lloc de respectar la versió original que els hauria permès d'escoltar el català parlat.

—*Sobta aquest interès pel català...*

—Una demostració final d'aquest interès és el conveni que la Universitat de Cracòvia està pendent de firmar amb la Universitat de Barcelona, per poder disposar d'un lector de català per al curs vinent. []

